

Trpasličková smrt – Dvacátá druhá dekáda

- příběh 211

mimozemský trpaslíček proplouval poloprázdnou kanalizací. užíval čas klidu a pohody, kdy nebyl provoz ucpán davy hoven, kouřil cigáro, vajgly házel do bublin metanu a bavil se vybuchujícími kanalizačními hlodavci. když proplouval pod plaveckým bazénem, podle chuti chcankový sprchy poznal, že dnes mají závody svobodný panny a těšil se na nemocnici s márnicí. nachystal mýdlo, šampon, žínku s ručníkem na očekávanou pravidelnou týdenní dávku deodorantu s léčivou tukovou masťou.

"lázně, " chrochtal mimozemský trpaslíček blahem, když po těle láskyplně rozpatlával uležené koupelnové produkty zdravotního systému. nějaká tasemnice, sem tam roup, kus údu či zbytek kůže neznámého pacienta ho nechával naprosto v klidu. na břehu stoky sedící smrtce se srpem a kladivem nevěnoval pozornost, jen mávnul pařátem s ohlodanými prsty na pozdrav a plul pokojně dál. věděl, že dnes bude mít krásný den.

- *příběh 212*

mimozemský trpaslíček utrhl ovoce ze zakázaného stromu. s chutí se zakousl, ucítil hořkou mandlovou příchutí a chvíli na to zemřel. existují důvody, proč se nedoporučuje trhat zakázané ovoce.

- příběh 213

ten trpasličí zkurvenej mimozemskej hajzl mě sere tak, že bych ho nechal chcípnout ne jednou, dvakrát, pětkrát, ale klidně desetitisíckrát. chípni ty malej chcípáku.

- příběh 214

mimozemský trpaslíček vylezl ven do starého světa pokrytého fotony z blízké hvězdy.
"pyčo, to je zkurvený vedro, kde sou ostatní?" proběhlo malým mozečkem, když došel k poznání, že nikde nikoho není vidět. než však stihl zhodnotit reálný stav přirozených věcí, fotonový žár ho spálil na prach.

- příběh 215

"co to do píči...?" zakřičel mimozemský trpaslíček, když si uvědomil, že má v hlavě díru jak vrata od hangáru. nahmátl jediné funkční oko vypadlé z důlku, otočil ho dozadu a zřel černý stín.

"co ty seš zač?" zeptal se.

"jsem tvého osudu stín," odpověděl stín.

"a co s tím?" podívil se mimozemský trpaslíček.

"*nic, já tě sním,*" řekl stín, otevřel stínová ústa a nasál mimozemského trpaslíčka do černočerný tmy.

- příběh 216

[illegible]

[illegible]

- příběh 217

mimozemský trpaslíček po nekonečně dlouhým pádu konečně dopadl na dno. rána to byla věru silná, jako když jedna ruka zatleská.

- příběh 218

mimozemský trpaslíček po strastiplný cestě pustou poustinou došel konečně na konec světa. podíval se přes okraj a užířel bolestivou pravdu. dále už nic nebylo.

- příběh 219

mimozemský trpaslíček potkal švába.

"co to děláš švábe?"

"píšu nápis švabachem."

"co má byť obsahem?"

"švabach švábům"

"velmi moudré, jen tak dál, švábe," uznale pokýval mimozemských trpaslíšek a pokračoval na cestě do prdele.

- příběh 220

mimozemský trpaslíček pozoroval zatmění hvězdy. v okamžiku totality ho začala pohlcovat obří černá díra a on prozířel. protáhl se do nekonečny délky, stal se tenkým obrem a rozložil vlastní mysl na atomy.